

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1013/24
3.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Ћесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником Снежаном Доганџић, записничарем, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ и **окривљеног ББ**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 4 у вези става 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама окривљеног ББ, његовог браниоца, адвоката Митровић Уроша и браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре, изјављеним против пресуде Основног суда у Панчеву К.бр. 577/21 од 24.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног ББ, његовог браниоца, адвоката Митровић Уроша и браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре, а пресуда Основног суда у Панчеву К.бр. 577/21 од 24.05.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр. 577/21 од 24.05.2024. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим и то окривљени АА, због извршења једног кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ, стим што је радње описане под алинејом 7 и 8 извршио у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ, а окривљени ББ једно кривично дело тешка крађа из члана 204 став 4 у вези става 1 тачка 1 КЗ, у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ, с тим што је радње описане под алинејом 7 и 8 извршио у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ, па суд, применом цитиране законске одредбе и

одредби чланова 4, 42, 43, 44, 45 и 54 КЗ, а у вези члана 424 ЗКП, осуђује окривљеног АА на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца, а на основу члана 63 КЗ окривљеном се у изречену казну урачунава време које је провео у задржавању од 03.07.2016. године до 04.07.2016. године.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, делимично се усваја имовинскоправни захтев ДОО “Штампа систем” из Новог Београда, АД “Футура плус” из Новог Београда и СТР “Лика” из Панчева, па се обавезује: окривљени АА да исплати оштећеном ДОО “Штампа систем” из Новог Београда износ од 311.289,00 динара; окривљени ББ да исплати оштећенима ДОО “Штампа систем” из Новог Београда износ од 442.303,00 динара, СТР “Лика” из Панчева износ од 461.000,00 динара, окривљени АА и окривљени ББ да солидарно исплате укупно износ од 557.579,00 динара (232.504,00 динара и 325.075,00 динара) и то оштећеном ДОО “Штампа систем” из Новог Београда, све у року од 60 дана од дана правноснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења, док се са вишком од траженог до досуђеног имовинскоправног захтева оштећени упућују на парнични поступак.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ДОО “Амиго” из Панчева и СЗМР “Плави Дунав” из Панчева, се са имовинскоправним захтевима у неопређеним износима упућују на парнични поступак, имајући у виду да је захтев за накнаду штете постављен у неопређеном износу, те да расположиви подаци не пружају основ за досуђење.

На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, окривљени се ослобађају од дужности да надокнаде трошкове кривичног поступка, па трошкови кривичног поступка, као и накнада и награда бранилаца по службеној дужности падају на терет буџетских средстава овог суда, имајући у виду да се ради о лицима која се налазе на издржавању казне затвора у дужем трајању, те да не остварују приходе из којих би се могли наплатити трошкови поступка.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-окривљени ББ, без навођења законских разлога, из чије садржине произилази да пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да му другостепени суд изрекне што мању казну,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Митровић Урош, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о имовинскоправном захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду делимично преиначи и делимично ослободи окривљеног оптужбе и преиначи пресуду у погледу правне квалификације и висине изречене казне, односно да исту смањи,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Балабан Александра, из свих законских разлога, са предлогом да другостепени суд ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити одговорности за наведено дело или укине и предмет врати на

поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, поднеском Ктж.бр. 1070/24 од 25.09.2024.године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша, окривљеног ББ, као и жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре и потврди пресуду Основног суда у Панчеву К.бр. 577/21.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца из Београда, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да је првостепени суд окривљеног ББ огласио кривим за кривична дела која чине продужено кривично дело које је предмет оптужбе, осим за два кривична дела где материјални докази непосредно оспоравају његово признање, те се битна повреда одредаба кривичног поступка састоји у томе што првостепени суд није у целости одлучио о предмету оптужбе. Истиче се да првостепени суд за недоказана кривична дела која улазе у састав продуженог кривичног дела није донео ослобађајућу пресуду, и указује да не може суд пресудом да из изреке оптужнице изузима поједина кривична дела која улазе у састав продуженог кривичног дела, те је, по стааву браниоца, првостепени суд овим поступком нарушио идентитет оптужбе и пресуде и избегао да образложи разлоге за делимично ослобађајућу пресуду, јер би тада признање окривљеног које је он касније негирао, морало бити другачије цењено.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд на основу члана 420 ЗКП, не дирајући у објективни и субјективни идентитет оптужбе, извршио измену чињеничних навода оптужног акта, тако што је изреку пресуде уподобио чињеничном стању и резултатима доказног поступка, на тај начин што је из изреке оптужног акта изузео радње које улазе у састав продуженог кривичног дела, које је стављено на терет окривљеном ББ, а за које у току поступка није ван сваке сумње доказано да их је извршио ББ, те је правилно своју одлуку донео искључиво на основу доказа који су изведени у току поступка и који нису у супротности са датим признањем окривљеног, при чему је у складу са тим и смањена вредност укупно прибављене противправне имовинске користи.

Жалбом браниоца окривљеног се такође указује да је првостепени суд, осим кривичних дела која су доказана снимцима камера видео надзора, а која су се догодила у ноћи између 12/13. јуна 2016. године у ... и у ... у ноћи између 19/20.06.2016. године, окривљеног огласио кривим и за друга кривична дела која улазе у састав продуженог кривичног дела, са образложењем да је његово признање поткрепљено другим материјалним доказима, те се битна повреда одредаба кривичног поступка, по ставу

браниоца, састоји у томе да првостепени суд није навео које је чињенице утврдио из других материјалних доказа који би првостепеном суду потврдили признање окривљеног. Првостепени суд је у разлозима пресуде навео само да је признање окривљеног у складу са писаним доказима на које није било примедби и то записницима о увиђају, извештаја о форензичком прегледу лица места и криминалистичко-техничкој документацији, те по ставу браниоца, није јасно које одлучне чињенице произилазе из ових доказа, а које би указивале да је управо окривљени извршио кривична дела која улазе у састав продуженог кривичног дела.

Супротно жалбеним наводима, чињеница да су окривљени извршили предметна кривична дела, утврђена је не само на основу признања окривљених у ПУ Панчево, већ и на основу материјалних доказа који су изведени у току поступка, посебно отисака папиларних линија који су изузети приликом увиђаја са лица места и за које утврђено да припадају окривљенима, као и компаративно антропометријским вештачењем, којим је утврђен идентитет окривљених АА и ББ на видео записима надзорних камера, те је на тај начин, правилно првостепени суд ван сваке сумње закључио, у односу на сваку појединачну радњу која улази у састав продуженог кривичног дела, да су окривљени извршили кривично дело које им је оптужним актом стављено на терет.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да је првостепени суд у поуци о правном леку погрешно навео рок за изјављивање жалбе, супротно члану 432 ЗКП.

Међутим, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, у конкретном случају окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ, с тим што је радње описане под алинејом 7 и 8 извршио у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ, за које је прописана казна затвора у трајању од једне до осам година, те у конкретном случају, имајући у виду да се ради о скраћеном кривичном поступку, рок за изјављивање жалбе против наведене пресуде, сходно одредби члана 509 ЗКП износи осам дана од дана достављања овереног преписа пресуде, а како је то правилно навео првостепени суд у поуци о правном леку.

Жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша, побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања и указује да је признање окривљеног дато у полицији непотпуно и нејасно јер у свом признању окривљени свуда наводи да је металним маказама пресекао катанце, што не произилази из записника о увиђају, извештајем о форензичком прегледу лица места и криминалистичке документације, те да се у записницима о увиђају констатује само у каквом су стању затечени објекти који су били предмет извршења кривичног дела, констатује се да је на улазна врата браве катанца деловано подесним чврстим предметом, али без утврђивања да ли су катанци браве разваљени предметима налик пајсеру или су исечени маказама. Истиче се да окривљени у свом исказу није наводио прецизне локације објекта, што он објективно не може ни да учини, с обзиром да није из Панчева, његов исказ са саслушања у полицији по ставу браниоца није толико

детаљан да би се могао извести закључак да записници о увиђајима, извештај о форензичком прегледу лица места и криминалистичка фодокументација поткрепљују признање, а посебно имајући у виду околност да није вршена реконструкција свих догађаја, окривљени није изведен на лице места да се изјасни да ли су у питању објекти које је навео у својој одбрани приликом саслушања у полицији. Бранилац истиче да других доказа који би потврдили признање окривљеног дато у полицији нема, нема ниједног материјалног доказа који би могао да потврди његово признање и да упуту на закључак да је он извршилац свих кривичних дела која му се оптужницом стављају на терет. Сама чињеница да је признање оспорено другим доказима, траговима папиларних линија нађених на два места извршења кривичних дела, обавезивала је суд да целокупно признање окривљеног оцени у складу са тим да ли изведени докази упућују на несумњив закључак да је окривљени извршио свако од појединих кривичних дела која му се оптужницом стављају на терет.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања и указује да првостепени суд није ценио недостатак материјалних доказа у виду непроналажења наводно одузетих предмета код окривљеног, као ни саму чињеницу да оштећени нису доказали поседовање истих наводних предмета у критичном моменту, као ни доказе везане за материјалне трагове лица места, јер исти нису ни постојали. Такође се указује да је на главном претресу дана 17.05.2022. године окривљени изјавио да дана 21. и 22. фебруара 2016. године није био испред трафике “Футура плус” у улици ..., а такође окривљени негира извршење кривичних дела у току ноћи 03./04. јуна 2016. године, као и у ноћи између 19. и 20. јуна 2016. године, те је првостепени суд, по ставу браниоца, погрешно утврдио да је окривљени извршио кривична дела за које не постоји његово признање на главном претресу. Из свега наведеног произлази да је првостепени суд по ставу браниоца, само на основу спорног признања окривљеног датог у полицији базирао своју пресуду, те је став одбране да није доказано да је окривљени извршио кривично дело дана 21. и 22.02.2016. године, 03./04.06.2016. године, као и у ноћи између 19. и 20.06.2016. године.

Међутим, насупрот овим жалбеним наводима бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду, као другостепени налази да је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених доказа и то одбране окривљеног АА и одбране окривљеног ББ, који су у ПУ Панчево у присуству браниоца по службеној дужности признали извршење кривичног дела, исказа оштећених, те изведених писмених доказа, све одлучне чињенице довољно расветлио и чињенично стање како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао довољне, јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени, а који се жалбеним наводима бранилаца окривљених не доводе у сумњу.

Пре свега, првостепени суд је ценећи доказе, како појединачно, тако и у њиховој међусобој вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Наиме, правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима, одлучну чињеницу да је окривљени АА у току ноћи између 21. и 22. фебруара 2016. године својим путничким возилом дошао до трафике “Футура плус” у ..., утврдио из одбране окривљеног АА, коју је правилно прихватио, а који је признао и детаљно описао на који је начин критичном приликом ушао у унутрашњост трафике, као и у погледу врсте и количине ствари које је критичном приликом одузео, а одбрана окривљеног у погледу начина извршења кривичног дела је сагласна са писаним доказима које је суд прочитао у току поступка и то записником о увиђају ПУ Панчево од 22.02.2016. године, где је констатовано да је извршилац дела подесним оштрим предметом исекао са два реза шипку која је пролазила кроз три шарке крила којима се затвара предњи део трафике, извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 450-192/2016 од 22.02.2016. године и криминалистичко-техничком фотодокументацијом Кт.бр. 450-192/2016, где је приказан шири изглед лица места и изглед оштећења на шаркама предњих врата трафике, као и унутрашњост трафике, те како се ради о доказима на које није било примедби у току поступка, а који су прибављени од стране овлашћених службених лица и сагласни су са одбраном окривљеног АА, правилно је првостепени суд одбрану окривљеног, као и наведене писмене доказе, прихватио као веродостојне.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио како из одбране окривљеног АА, који је признао извршење кривичног дела, тако и на основу листе однете робе где је пописана врста, количина и вредност однете робе, односно да је критичном приликом одузета роба у укупној вредности од 311.289,00 динара, као и из исказа оштећене ВВ, које је суд правилно прихватио и за наведено је у образложењу пресуде на страни 13 дао детаљне и аргументоване разлоге.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд одлучну чињеницу да је окривљени АА у току ноћи 03. и 04. јуна 2016. године, путничким возилом марке “Југо”, дошао до закључане продавнице “Амиго компани”, да је том приликом покушао да пресече шарке на улазним вратима продавнице, да у томе није успео, те да је непустио лице места и није ни ушао у унутрашњост продавнице, суд утврдио како из одбране окривљеног АА, који је признао да је извршио наведено дело, тако и исказа оштећеног ГГ, које је суд правилно прихватио и у образложењу пресуде на страни 13. дао детаљне и аргументоване разлоге. Правилно је првостепени суд прихватио овако дато признање окривљеног АА, који је у ПУ Панчево у присуству браниоца признао извршење наведеног дела, будући да је исти сагласан са исказом оштећеном ГГ, који је на детаљан начин објаснио околности које је затекао на лицу места, након извршеног кривичног дела.

Супротно жалбеним наводима, правилно првостепени суд одбрану окривљеног дату на главном претресу, где окривљени није био јасан и потпун у свом излагању, истичући да се не сећа да је критичном приликом био на месту где је извршена свака појединачна радња која му је стављена натерет, да су га у ПУ Панчеву тукли пре давања одбране, да је ставио примедбе на записник, није прихватио, налазећи да је иста дата у циљу умањења кривице, имајући у виду да из записника о саслушању осумњиченог у ПУ Панчево, произилази да је осумњичени обавио поверљив разговор са браниоцем пре давања одбране, те да ни бранилац ни осумњичени немају примедбе

на записник, па самим тим суд није нашао ни један разлог да одбрану коју је окривљени детаљно и јасно изнео у ПУ Панчево не прихвати, правилно налазећи да тако дата одбрана није супротна доказима који су изведени током поступка, па самим тим није било разлога за сумњу у истинитост тако датог признања.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд одлучну чињеницу да је окривљени ББ у току ноћи између 23. и 24. октобра 2015. године, својим путничким возилом марке Рено клио, дошао до малопродајног објекта – киоска број ... у ..., власништво оштећеног ДОО “Штампа систем”, утврдио из одбране окривљеног ББ, који је у Панчеву у присуству браниоца по службеној дужности признао извршење наведеног дела, те је детаљно објаснио на који начин је критичном приликом ушао у унутрашњост објекта оштећене ДОО “Штампа систем”, као и у погледу врсте и количине предмета које је том приликом одузео, а која одбрана је сагласна са писменим доказима, које је суд прочитао у току поступка и то у погледу начина извршења кривичног дела, записником о увиђају ПУ Панчево од 24.10.2015. године, као и извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 450-1277/2015 од 24.10.2015. године и криминалистичко-техничком фотодокументацијом Кт.бр. 450-1277/2015 од 24.10.2015. године, где је приказан шири изглед киоска број ..., ближи изглед предњих врата, као и шири изглед унутрашњости киоска, те је правилно првостепени суд, имајући у виду да се ради о доказима на које није било примедби у току поступка и који су прибављени од стране овлашћених лица и сагласни са одбраном окривљеног ББ, одбрану окривљеног тако и наведене писмене доказе правилно прихватио као веродостојне.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио како из одбране окривљеног ББ, који је признао извршење кривичног дела, тако и на основу листе однете робе где је пописана врста, количина и вредност однете робе, односно да је критичном приликом одузета роба и новац у укупној вредности од 442.303,00 динара, као и из исказа оштећене ВВ, које је суд правилно прихватио и за наведено је у образложењу пресуде на страни 14. дао детаљне и аргументоване разлоге.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд одлучну чињеницу да је окривљени ББ у току ноћи између 04. и 05. децембра 2015. године путничким возилом марке Фиат Пунто дошао до закључане СЗМР “...” у ..., власништво оштећеног ДД из ..., утврдио из одбране окривљеног ББ, који је признао и детаљно описао на који начин је критичном приликом ушао у унутрашњост месаре и из унутрашњости одузео сухомеснате производе, а која одбрана је сагласна са писменим доказима и то извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 450-1480/2015 од 05.12.2015. године, као и криминалистичко-техничком фотодокументацијом УВ.бр. 450-1480/2015, где је приказан изглед улазних врата, изглед унутрашњости локала, као и ближи изглед трагова, те како се ради о доказима на које није било примедби у току поступка, а који су прибављени од стране овлашћених лица, сагласни су са одбраном окривљеног ББ, правилно је првостепени одбрану окривљеног, као и наведене писмене доказе, а супротно жалбеним наводима, прихватио као веродостојне. Такође, из извештаја ПУ Панчево Ку 1496/16 од 12.02.2021. године, утврђено је да трагови папиларних линија који су изузети са лица

места, што је констатовано и у извештају о форензичком прегледу лица места, да се ради о траговима који су елиминисани, односно за које се не може утврдити да ли припадају окривљеном, или пак другим лицима, односно ради се о траговима који нису подобни за рад и обраду, међутим, по правилном налажењу првостепеног суда, околност да су трагови папиларних линија који су изузети са лица места елиминисани и да није вршено њихово упоређивање, не доводи у сумњу признање окривљеног ББ.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио из дописа СЗМР "...", као и из исказа оштећеног ДД, односно да је критичном приликом одузет депозит новац који је био у каси, као и одређена количина сухомеснатих производа, и том приликом је сачињен допис шта је од ствари из продавнице украдено и за наведено је у образложењу пресуде на страни 15. дао детаљне и аргументоване разлоге.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно првостепени суд одлучну чињеницу да је окривљени ББ у току ноћи између 07. и 08. децембра 2015. године, путничким возилом марке Рено клио, дошао до закључане продавнице СТР "... у ..., утврдио из одбране окривљеног ББ који је признао и детаљно описао на који је начин критичном приликом ушао у продавницу, као и у погледу врсте и количине ствари које је том приликом узео, коју је правилно прихватио, обзиром да је наведена одбрана у погледу начина извршења кривичног дела сагласна са писаним доказима, које је суд прочитао у току поступка и то записником о увиђају ПУ Панчево од 08.12.2015. године, где је констатовано да се испред врата на тротоару налази метални покидани заштитни катанац на којем се виде трагови употребе подесног претмета, извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 450-1487/2015 од 08.12.2015. године и крим. техничком фотодокументацијом УВ.бр. 450-1487/2015, где је приказан изглед локала СТР "...", изглед заштитних металних врата, као и изглед унутрашњости локала, те је правилно првостепени суд, имајући у виду да се ради о доказима на које није било примедби у току поступка и који су прибављени од стране овлашћених лица и сагласни са одбраном окривљеног ББ, наведене писмене доказе правилно прихватио као веродостојне. Правилно је закључио првостепени суд да чињеница да су приликом увиђаја критичном приликом, а што је констатовано и у извештају о форензичком прегледу лица места, на лицу места изоловани трагови, односно четири трага папиларних линија, те да је у извештају ПУ Панчево Ку 1496/16 од 12-04-2021-године, наведено да су фиксирана четири трага папиларних линија од којих су три трага елиминисана, а један траг је неподесан за даљи рад и обраду, односно нису подесни за директно упоређење, не доводе у сумњу околност да је окривљени ББ признао да је критичном приликом извршио наведено кривично дело.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио како из одбране окривљеног ББ, који је признао извршење кривичног дела, тако и на основу пописа одузете робе, који је сачинила власница СТР "... из ..., оштећена ЂЂ, посебно врсте и количине однетих цигарета, што је утврђено и из исказа оштећене, која је објаснила да је то укупна вредност украдене робе која је наведена у попису и за наведено је у образложењу пресуде на страни 16. дао детаљне и аргументоване разлоге.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд чињеницу да је окривљени ББ у току ноћи између 20. и 21. децембра 2015. године, путничким возилом марке “Фиат Пунто” дошао до закључаних просторија предузећа ДОО “...”, Пословна јединица “...” у ..., правилно утврдио из одбране окривљеног ББ, који је признао и детаљно описао на који је начин критичном приликом ушао у продавницу, као и у погледу врсте и количине ствари које је критичном приликом узео, а одбрана окривљеног је у погледу начина извршења кривичног дела сагласна са писаним доказима, које је суд прочитао у току поступка и то записником о увиђају ПУ Панчево од 21.12.2015. године, где је констатовано да је на улазним вратима продавнице затечена метална заштитна решетка у положају отворено, са видљивим оштећењима у десном фиксном делу на резама, да је поломљено стакло са улазних врата и да је у продавници затечена каса која је отворена и празна, извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 450-1544/2015, где је приказан изглед лица места, изглед оштећених врата продавнице и унутрашњост продавнице, те је правилно првостепени суд имајући у виду да се ради о доказима на које није било примедби у току поступка, а који су прибављени од стране овлашћених лица и сагласни са одбраном окривљеног ББ, одбрану окривљеног, као и наведене писмене доказе, прихватио као веродостојне.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио како из одбране окривљеног ББ, који је признао извршење кривичног дела, тако и на основу пописа одузете робе коју је сачинио власник ГГ из ..., где је пописана врста, количина и укупна вредност одузете робе и новца, што је утврђено и из исказа оштећеног ГГ и за наведено је у образложењу пресуде на страни 16. дао детаљне и аргументоване разлоге.

Правилно је првостепени суд прихватио одбрану окривљеног ББ, коју је у ПУ Панчево дао у присуству браниоца по службеној дужности, те признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, те је на детаљан начин објаснио како је критичном приликом извршио кривично дело, а које је у сагласности са материјалним доказима који су изведени у току поступка, те је правилно поступио првостепени суд када касније измењену одбрану окривљеног са главног претреса, где је навео да није крив, а касније се бранио ћутањем, није прихватио, оценивши је као усмерену на избегавање кривичне одговорности.

Правилно је првостепени суд одлучну чињеницу да су окривљени АА и ББ заједно и са другим НН лицем у ноћи између 12. и 13. јуна 2016. године, путничким возилом марке Југо, којим је управљао АА, дошли до закључане трафике “Штампа систем” у ..., утврдио како из одбране окривљених АА и ББ, који су у ПУ Панчево у присуству браниоца по службеној дужности признали извршење наведеног дела, детаљно описујући на који начин су критичном приликом обили затворен простор и које покретне ствари и у којој вредности су том приликом одузели, а одбрана окривљених у погледу начина извршења кривичног дела сагласна је са писаним доказима које је суд прочитао у току поступка и то записником о увиђају ПУ Панчево од 13.06.2016. године, где је констатовано да су на предњем делу киоска двокрилна метална врата затечена у положају затворено, да у средишњем делу недостаје катанца, да недостаје и штитник катанца, да се у средишњем делу између врата запајају и

трагови деловања подесног чврстог предмета, те извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт. 450-651/2016 од 13.06.2016. године, као и криминалистичко-техничком фотодокументацијом Кт.бр. 450-651/2016 где је приказан шири изглед места, изглед оштећења на предњим вратима трафике, као и изглед унутрашњег дела трафике, те како се ради о доказима на које није било примедби у току поступка и који су прибављени од стране овлашћених службених лица и сагласни су са одбраном окривљених АА и ББ правилно је првостепени суд одбране окривљених, као и писмене доказе прихватио као веродостојне.

Правилно је првостепени суд чињенице у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио из одбране окривљених АА и ББ, као и на основу листе однете робе 1/ПА и 2/ПА од 13.06.2016. године, пријаве оштећеног од 24.06.2016. године, као и исказа оштећене ВВ, која је такође објаснила да је укупна вредност одузете робе и новца 232.504,00 динара, које је суд правилно прихватио и за наведено у образложењу пресуде на страни 17 дао детаљне и аргументоване разлоге.

Такође, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд одлучну чињеницу да су окривљени АА и ББ заједно у току ноћи између 19. и 20. јуна 2016. године путничким возилом марке Југо, којим је управљао АА, дошли до закључане трафике “Штампа систем” у ..., утврдио из одбране окривљених АА и ББ, који су у ПУ Панчево у присуству браниоца по службеној дужности признали извршење кривичног дела, детаљно описујући на који начин су критичном приликом обили затворен простор и коју врсту и количину робе су том приликом одузели, а одбране окривљених у погледу начина извршења кривичних дела сагласне су са писаним доказима и то записником о увиђају ПУ Панчево од 20.06.2016. године, где је констатовано да су на предњој страни трафике на заштитним металним вратима излога подесним предметом исечене шарке и да су врата отворена и извештајем о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт.бр. 460-684/2016 од 20.06.2016. године, те како се ради о доказима на које није било примедби у току поступка, а који су прибављени од стране овлашћених службених лица и сагласни су са одбранама окривљених АА и ББ, правилно је првостепени суд одбране окривљених, као и наведене писане доказе прихватио као веродостојне.

Правилно је првостепени суд чињеницу у погледу врсте и вредности одузетих покретних ствари утврдио како из одбране окривљених АА и ББ, тако и на основу листе однете робе 1/ПА од 20.06.2016. године, пријаве оштећеног од 24.06.2016. године, као и исказа оштећене ВВ, која је такође објаснила да је укупна вредност одузете робе и новца 327.540,00 динара, које је суд правилно прихватио и за наведено у образложењу пресуде на страни 18. дао детаљне и аргументоване разлоге.

Правилно је првостепени суд чињеницу да су окривљени АА и ББ заједно извршили наведена кривична дела од 12. и 13. јуна 2016. године и од 19. и 20. јуна 2016. године, утврдио увидом у видео запис са ЦД “Штампа систем” који се налази у списима, а који видео запис је са надзорних камера које су биле предмет компаративног антропометријског вештачења, на околност утврђивања истоветности окривљених АА и ББ, са особама које су регистроване на видео записима безбедоносних камера које се налазе на ЦД меморији у списима предмета и то под ознаком “Омољица 1” и

“Омолица 2” сачињени дана 13.06.2016. године и под ознаком “Панчево 1” и “Панчево 2” сачињени 20.06.2016. године.

Правилно је првостепени суд прихватио записник о вештачењу МУП РС, УКП, НЦКФ од 26.09.2022. године који је израђен од стране вештака Ружић Бојана, а којим је несумњиво утврђена чињеница да су особе са видео записа “Омолица 1” и “Омолица 2”, као и “Панчево 1” и “Панчево 2” окривљени АА и ББ, те је правилно првостепени суд прихватио одбране окривљених који су у ПУ Панчево признали извршење наведених кривичних дела, при чему накнадно измењене одбране на главном претресу, посебно окривљеног ББ, који је негирао извршење кривичног дела, правилно првостепени суд није прихватио, имајући у виду напред наведене доказе, који несумњиво указују да су окривљени АА и ББ извршили заједно наведена кривична дела.

Имајући све наведено у виду, правилно је првостепени суд дошао до закључка да су окривљени АА и ББ, поступањем на већ описани начин, предузели противправне радње за које их је огласио кривим.

Првостепени суд је за напред утврђено чињенично стање у образложењу пресуде дао јасне и недвосмислене разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени, па имајући у виду да се у изјављеним жалбама бранилаца окривљених не указује на постојање неких чињеница које би довеле у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се само износи сопствена оцена изведених доказа и понављају се одбране окривљених, то је Апелациони суд у Београду жалбене наводе бранилаца окривљених, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, оценио као неосноване.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање које произлази из списка предмета, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у кривично-правним радњама окривљених АА и ББ, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва законска, како субјективна, тако и објективна обележја кривичних дела за која су оглашени кривим побијаном пресудом и то: у радњама окривљеном АА, кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ као саизвршилац у смислу члана 33 КЗ (у односу на радње описане под алинејом 7 и 8) и у радњама окривљеног ББ, кривично дело тешка крађа из члана 204 став 4 у вези става 1 тачка 1 КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61 КЗ, као саизвршилац у смислу члана 33 КЗ (у односу на радње описане под алинејом 7 и 8). Супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша и браниоца окривљеног АА, адвоката Балабан Александре се од стране Апелационог суда у Београду оцењују као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд за своју одлуку у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге.

Жалбом окривљеног ББ побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да олакшавајуће околности првостепени суд није ценио у довољној мери и то да је олакшао вођење поступка признањем кривичног дела које му се ставља

на терет, да је за време извршења кривичних дела био млађи пунолетник и није био довољно зрео да би схватио значај и последице својих дела, а такође и да је отац малолетног детета од 7 година које је добио након извршења кривичног дела, те сматра да је провео довољно времена у затвору, те да се расоцијализовао и схватио сву тежину извршења кривичних дела, те моли суд да му изрекне минималну казну, којом ће постићи сврху кажњавања.

Жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да приликом одмеравања казне првостепени суд није узео у обзир да је окривљени ББ у време извршења кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет био млађе пунолетно лице, да није навршио 21 годину живота.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је утврдио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ББ за извршено кривично дело, од олакшавајућих околности на његовој страни ценио чињеницу да је окривљени отац једног малолетног детета, да је без запослења и без знања, док је од отежавајућих околности суд имао у виду ранију вишеструку осуђиваност окривљеног и то за истоврсна кривична дела из области против имовине грађана, где је код окривљеног створен образац криминогеног понашања из области имовинског криминалитета, да је осам пута осуђиван и то условно и на безусловне казне затвора, док је суд приликом одмеравања казне имао у виду и околност да је у предметном поступку оглашен кривим за већи број радњи које улазе у састав продуженог кривичног дела, те да је минимална запређена казна за кривично дело за које је оптужен казна затвора у трајању од 2 (две) године, те је правилном применом одредбе члана 45 КЗ, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца, за шта је у образложењу пресуде првостепени суд дао јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени, а који се жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца, не доводе у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, у смислу одредбе члана 451 ЗКП, Апелациони суд је утврдио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА за извршено кривично дело, од олакшавајућих околности на његовој страни ценио чињенице да је окривљени АА признао извршење кривичног дела и тиме у битној мери допринео брзом и економичном окончању поступка, да је без запослења и без знања, лошег материјалног стања, док је од отежавајућих околности суд имао у виду ранију вишеструку осуђиваност окривљеног и то за истоврсна кривична дела из области имовинског криминалитета, где је код окривљеног очигледно створен образац криминогеног понашања из области имовинског криминалитета, до сада је 16 пута осуђиван на условне и казне затвора, те је правилном применом одредбе члана 45 КЗ, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца. За напред наведено првостепени суд је у образложењу пресуде дао разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд као другостепени.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, а имајући у виду тежину учињених кривичних дела, степен кривице окривљених, као и околности под којима су

предметна кривична дела извршена, управо изреченом казном затвора ће се у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, адвоката Митровић Уроша, Апелациони суд у Београду као другостепени налази да је правилно првостепени суд донео одлуку о имовинскоправном захтеву, на основу члана 258 став 4 ЗКП, за који закључак је дао разлоге на страни 23. образложења пресуде, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са напред наведених разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Снежана Доганџић,с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић